

ਜਮ

ਭਾਗ- 1

ਰੋਨੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨੂੰ ਹਨੇਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਨੇਰੇ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਹਸਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦ ਚਾਨਣ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਨੇਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰੱਬ ਪ੍ਰਕਾ ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਰੱਬ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਰੱਬ ਦੀ ਹੋਂਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਰੱਬ ਦਾ ਤੱਤ-ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਤਮ ਮੰਡਲ (Divine Realm) ਦੀ ਖੇਡ ਜਿਥੇ ਰੱਬੀ ਹੁਕਮ ਵਰਤਦਾ ਹੈ।

ਜਦ ਜੀਵ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੇ ਹਨੇਰ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਵਿਰਸੇ ਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਕਾ ਤੋਂ ਓਹਲੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤ੍ਰੈ-ਗੁਣੀ ਮਾਇਕੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਅਗਿਆਨਤਾ ਰੂਪੀ ਹਨੇਰ ਦੇ ਭਰਮ-ਭੁਲਾਵੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਰਦਾ ਹੈ। ਰੱਬੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬੇ-ਸੁਰਾ ਹੋ ਕੇ ਪੰਜਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਹੇਠ ਆਪਣੀ ਮਨ-ਮਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਅਥਵਾ ਰੱਬੀ-ਭਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਕੇ ਨਜ਼ਾਇ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜੀਵ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਨ-ਮਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਹੋੜਨ ਲਈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਸਖਤ ਤਾਜ਼ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਢੀਠ ਹੋ ਕੇ, ਫੇਰ ਭੀ ਮਨ-ਮਰੀ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਾਇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸਾ ਭੁਗਤਾਉਣ ਲਈ ਜਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਤ੍ਰੈ-ਗੁਣੀ ਮਾਇਕੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਖੇਲ ਹੈ।

ਇਸ ਤ੍ਰੈ-ਗੁਣੀ ਮਾਇਕੀ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਬੇਅੰਤ ਅਕਾ ਗੰਗਾ (galaxies) ਅਥਵਾ ਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਹਨ।

ਹਰ ਇਕ ਤਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਿਤਾਰੇ (planets) ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਇਹਨਾ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਸਾਡੀ ਧਰਤੀ (earth) ਭੀ ਇੱਕ ਸਿਤਾਰਾ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੇਅੰਤ ਦੇ ਹਨ।

ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਦੀ ਅੱਡ-ਅੱਡ ਸਰਕਾਰ (government) ਹੈ।

ਹਰ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਦਾ **ਸੰਵਿਧਾਨ** (constitution) ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ **ਕਾਨੂੰਨ** (law) ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਤ ਕਰਨ ਲਈ **ਅਮਲਾ-ਫੈਲਾ** (government-machinery) ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ **ਪੁਲਿਸ** (police) ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਸਾਂ ਲਈ **ਕਚਹਿਰੀਆਂ** (court) ਹਨ।

ਕਚਹਿਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕਦਮੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਲਈ ਚੁ

ਮਿਸਲ

ਮੁੱਦਈ

ਮੁ ਰਮ

ਗਵਾਹ

ਵਕੀਲ

ਪੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜੱਜ ਮੁਕਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਂ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਜੇਲਾਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਥੇ ਜੇਲ ਦੇ ਕਾਰਬੁੰਨ (Jail staff) ਮੁ ਰਮ ਨੂੰ ਸਾਂ ਭੁਗਤਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਦੁਨਿਆਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਲਸਿਲਾ, ਦ੍ਰਿ ਟਮਾਨ ਮੰਡਲ ਦੀ ਖੇਲ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਚੁ

ਰਵਾਦਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਪੁਲਿਸ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ

ਸਿੰਾਰਿ ਚੱਲ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਰਿ ਵਤ ਚੱਲ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਦਿਮਾਗੀ ਹੋਰਾ-ਫੇਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਗਵਾਹੀ ਝੂਠੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮਾਣਸਾ ਕਿਅਹੁ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਨਸਿ ਭਜਿ ਨਿਕਲੈ

ਹਰਿ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇਆ॥

(ਪੰਨਾ-591)

ਇਸ ਦ੍ਰਿ ਟਮਾਨ ਦੁਨਿਆਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਲਸਿਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਦ੍ਰਿ ਟ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਲਸਿਲਾ ਅਥਵਾ ਇਲਾਹੀ ਹੁਕਮ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਦੁਨਿਆਵੀ ਸਿਲਸਿਲੇ ਤੋਂ ਵਿਲੱਖਣ ਅਤੇ ਹੋਰਵੇਂ ਹੈ।

ਦੁਨਿਆਵੀ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਦੇ + ਦੇ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਲਾਹੀ ਹੁਕਮ ਦਾ ਇਕੋ-ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕੋਇੱਕ ਧਾਰਾ ਹੈ।

ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮਾ ਸੰਦੜਾ ਖੇਤੁ॥ (ਪੰਨਾ-134)

ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇ ਸੁ ਅਹਿ ਕਰੁ ਪਾਏ॥

ਕੋਈ ਨ ਪਕੜੀਐ ਕਿਸੈ ਬਾਇ॥ (ਪੰਨਾ-406)

ਜੋ ਮੈ ਕੀਆ ਸੋ ਮੈ ਪਾਇਆ ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਅਵਰ ਜਨਾ॥ (ਪੰਨਾ-433)

ਇਹ ਦੁਨਿਆਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤਾਂ ਹਮੇ + ਬਦਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਤਰਮੀਮਾਂ (amendment) ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਲਾਹੀ ਹੁਕਮ ਤਾਂ ਅਪਾਰ, ਸੱਚਾ, ਅਭੂਲ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਦੀ ਤਰਮੀਮ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇਲਾਹੀ ਹੁਕਮ ਜੁਗ-ਜੁਗ ਸਦੀਵੀ ਇਕਸਾਰ ਵਰਤਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਤਦਾ ਰਹੇਗਾ।

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ॥

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ॥ (ਪੰਨਾ-1)

ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰ ਹੈ ਕੋਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ॥

ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਸੀ ਸੋ ਚਲੈ ਰਜਾਏ॥ (ਪੰਨਾ-396)

ਇਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਏਕਾ ਸਿਰਿ ਕਾਗਾ॥ (ਪੰਨਾ-425)

The Divine '**Law of Karma**' is all-seeing, all-engulfing, Eternal, un-failing, fundamental, which is so complete and perfect, that it never needs any change or amendment.

ਇਹ ਹੁਕਮ ਇਲਾਹੀ ਮੰਡਲ ਦਾ ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਅਣਲਿਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨ (Secret and un-written Law) ਹੈ, ਜੋ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਸਮਝਣ ਤੇ ਬੁੱਝਣ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਇਲਾਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸਹਿਜ-ਸੁਭਾਇ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣੇ ਹੀ ਕਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੈ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਵਿਣੁ ਕਲਮ ਮਸਵਾਣੀਐ॥ (ਪੰਨਾ-1280)

ਗੁਰੂਆਂ, ਭਗਤਾਂ, ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਇਲਾਹੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਜੀਵਨੀਆਂ ਅਤੇ ਬਾਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਫੇਰ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਪਤ ਇਲਾਹੀ ਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਦਿਮਾਰੀ ਤੌਰ ਤੇ, ਓਪਰੇ ਜਿਹੇ ਮਨ ਨਾਲ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੇ-ਸੁਣਦੇ-ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਭੁਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦ੍ਰਿ ਟਮਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਐਨੇ ਗਲਤਾਨ ਤੇ ਮਸਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਲਾਹੀ ਗੁਪਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਬੁੱਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਭਾਸਦੀ, ਮੰਨਣਾ ਤਾਂ ਕੀ ਸੀ।

ਜਦ ਅਸੀਂ ਦੁਨਿਆਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਗੁਪਤ ਇਲਾਹੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਤਾਂ ਅਣਜਾਣੇ ਅਤੇ ਅਵੱਧੀ ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਏਸੇ ਕਰਕੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੁ

ਸਭ ਕੌ ਜਮ ਕੇ ਚੀਰੇ ਵਿਚਿ ਹੈ ਜੇਤਾ ਸਭ ਆਕਾਰੁ। (ਪੰਨਾ- 851)

ਇਸ ਗੁਪਤ ਇਲਾਹੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਗੁਪਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਾਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦ੍ਰਿ ਟ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਸਾਂ ਭੁਗਤਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਇਲਾਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗੁਪਤ ਕਤੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਹਰਕਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਏ ਨੂੰ, ਜੋ ਮੈਂ ਕੀਆ ਸੇ ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਦੇ ਅਸੂਲ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਂ ਭੁਗਤਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਗੁਪਤ ਇਲਾਹੀ ਕਚਹਿਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ, ਗਵਾਹ, ਮਿਸਲ, ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਜੱਜ ਆਦਿ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀ ਪੈਰਵੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਆਦ੍ਰਿ ਟ ਦੁਨੀਆਂ (Ethereal world) ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ-ਸੁਭਾਇ, ਆਪਣੇ ਆਪ, ਗੁਪਤੇ-ਗੁਪਤੀ (secretly and spontaneously) ਵਰਤ ਰਹੀ ਹੈ। ਖੂਬੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਇਲਾਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਉਕਾਈ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਇਲਾਹੀ ਗੁਪਤ ਕਚਹਿਰੀ ਵਿੱਚ ਸੱਚੋ-ਸੱਚ ਧਰਮ-ਨਿਆਇ ਹੀ ਵਰਤਦਾ ਹੈ।

ਦੁਨਿਆਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਖਮ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਦਿਸਾਗ ਵਿੱਚ ਵੱਸੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਅਸੀਂ ਖਿਆਲ ਰਖਦੇ ਹਾਂ ।

ਪਰ, ਇਲਾਹੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਖੇ ਜਾਂਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਅੰਤ੍ਰ-ਆਤਮੇ, ਨਾਲ ਹੀ ਲਿਖੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰ ਹਨ।

ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ॥

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ॥

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ॥

ਹੁਕਮਿ ਉਤਮੁ ਨੀਤੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ॥

ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸ਼ੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ॥

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ॥

(ਪੰਨਾ-1)

ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੈ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਵਿਣੁ ਕਲਮ ਮਸਵਾਣੀਐ॥

(ਪੰਨਾ-1280)

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਨਿਆਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਹਿਰੀ (Law abiding citizens) ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਪਕੜ ਤੋਂ ਬਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅੰਤਰੂ-ਆਤਮੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਮੀਰ ਦੀ ਆਵਾ ਸੁਣਦੇ ਤੇ ਮੰਨਦੇ ਰਹਾਂਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਅਸੀਂ ਜਮ-ਰੂਪੀ – ਅਦਿੰਟ ਪੁਲਿਸ ਤੋਂ ਬਚੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਪਰ, ਮੀਰ ਦੀ ਅੰਤਰੂ-ਆਤਮਿਕ ਤਾੜਨਾ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਗੌਲਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ (ignore) ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

So Long as we hear and obey the silent whisper of our Inner Soul, we will be out of reach of the clutches of the '**Karmic Law**'. This silent whisper, called conscience, warns us, within ourselves, against any digression of Divine Law, but we have become so obdurate that we fail to hear, catch or care for this sublime esoteric warning. Thus we sow the seeds of our sins, and reap the consequences of our depraved karmas. In fact our 'conscience' is the esoteric '**Police**' to deter us from doing wrong deeds against the 'Divine law of Karma', but we ignore it to our detriment.

ਦੁਨਿਆਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਉਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਅਸੀਂ ਜੀਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਦਿੰਟ ਕਾਨੂੰਨ (Esoteric Karmic law) ਤਾਂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਭੀ, ਸਾਡੀ ਭੂਹ ਅਥਵਾ ਜੀਵ ਤੇ ਲਾਗੂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਆਪਣੀ ਚਤੁਰਾਈ, ਸਿਆਰਿ ਜਾਂ ਰਿ ਵਤ ਨਾਲ ਦੁਨਿਆਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਚ ਭੀ ਜਾਈਏ, ਤਾਂ ਭੀ ਸਾਡੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਸਾਡੇ ਕਰਮਾਂ ਜਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸਾ ਸਾਡੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਅਵੱਖ ਭੁਗਤਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਬਤ ਸਾਨੂੰ ਇਉਂ ਤਾੜਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਚੁ

ਮਨ ਮੇਰੇ ਭੂਲੇ ਕਪਣ ਨ ਕੀਜੈ॥

ਅੰਤਿ ਨਿਬੰਧਾ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਪਹਿ ਲੀਜੈ॥

(ਪੰਨਾ-656)

ਜਿਤੁ ਦਿਨ ਦੇਹ ਬਿਨਸਸੀ ਤਿਤੁ ਵੇਲੈ ਕਹਸਨਿ ਪ੍ਰੇਤੁ॥

ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਨਿ ਦੂਤ ਜਮ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਨੀ ਭੇਤੁ॥

ਛਡਿ ਖੜੋਤੇ ਖਿਨੈ ਮਾਹਿ ਜਿਨ ਸਿਉ ਲਗਾ ਹੇਤੁ॥

ਹਥ ਮਰੋੜੈ ਤਨੁ ਕਪੇ ਸਿਆਹੁ ਹੋਆ ਸੇਤੁ॥

ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮਾ ਸੰਦੜਾ ਖੇਤੁ॥

(ਪੰਨਾ-134)

ਮੋਹ ਕੂੜ੍ਹ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਰਤਾ॥
 ਹਉਮੈ ਸੇਰਾ ਕਰਿ ਮੁਏ ਕਿਛੁ ਸਾਬਿ ਨਾ ਲਿਤਾ॥
 ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੁਝਈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿਤਾ॥
 ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਹਬਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮਕਾਲਿ ਵਸਿ ਕਿਤਾ।

(ਪੰਨਾ-787)

ਅਮਲੁ ਸਿਰਾਨੋ ਲੇਖਾ ਦੇਨਾ॥
 ਆਏ ਕਠਿਨ ਦੂਤ ਜਮ ਲੇਨਾ॥
 ਕਿਆ ਤੈ ਖਟਿਆ ਕਹਾ ਗਵਾਇਆ॥
 ਚਲਹੁ ਸਿਤਾਬ ਦੀਬਾਨਿ ਬੁਲਾਇਆ॥
 ਚਲੁ ਦਰਹਾਲੁ ਦੀਵਾਨਿ ਬੁਲਾਇਆ॥
 ਹਰਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ਦਰਗਹ ਕਾ ਆਇਆ॥

(ਪੰਨਾ-792)

ਮਨ ਕਹਾ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮ॥
 ਤਨ ਬਿਨਸੈ ਜਮ ਸਿਉ ਪਰੈ ਕਾਮੁ॥

(ਪੰਨਾ-1186)

ਇਸ ਵਿੇ ਦੇ ਸੂਖਮ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਹੋਰ ਸਪੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ –

ਅਸੀਂ ਜੋ ਭੀ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਦਾ ਅਸਲੀ ਕਰਮ-ਕਰਤਾ ਸਾਡਾ ਸਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਡਾ ਮਨ ਅਸਲੀ ਕਰਮ-ਕਰਤਾ ਹੈ।

ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰਲੀ ਸੰਗਤ ਜਾਂ ਕੁਸੰਗਤ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਉਕਸਾਹਟ ਦੁਆਰਾ ਫਿਆਲ ਅਥਵਾ ਸੰਕਲਪ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਿਆਲਾਂ ਉਤੇ ਸਾਡੇ ਅੰਤਿ ਕਰਨ (Sub-conscious mind) ਦੀ ਭੀ ਰੰਗਣ ਚੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਰੰਗਣ ਉਤੇ ਪੰਜਾਂ ਵਿੱਚਾਂ ਦਾ ਅਕਸ (reflection) ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਬੁੱਧੀ-ਫਿਆਲਾਂ ਦੀ ਛਾਣ-ਬੀਣ ਕਰਕੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਪ-ਰੇਖਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਫਿਆਲਾਂ ਦਾ, ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪ ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸਰੀਰ ਸਿਰੰ ਮਨ ਦਾ ਹਬਿਆਰ (instrument) ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਡਾ ਮਨ ਆਪਣੇ ਫਿਆਲਾਂ ਦੀ ਆ ਟ-ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਹੋਣਾ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ ਚੁ

1. ਬਾਹਰਲੀ ਉਕਸਾਹਟ (exciting cause)
2. ਪੰਜਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ

3. ਫਿਆਲਾਂ ਦੀ ਰੰਗਤ

4. ਅੰਤਿ ਕਰਨ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ (whisper of conscience)

5. ਮਨ ਦੀ ਵਾਨਾ

6. ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਸੋਚ- ਕਤੀ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਹਰ ਇਕ ਕਰਮ ਦੇ ਕਰਤਬ (action) ਦੇ ਪਿਛੇ , ਸਾਡਾ ਮਨ, ਤਨ, ਬੁੱਧੀ, ਚਿੱਤ, ਪੰਜ ਵਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅੰਤਿ ਕਰਨ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਅਤੇ ਫਿਰੇਵਾਰ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਇਕੱਠ ਨੂੰ ਜੀਵ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮੁੱਚੇ ਕਰਮ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਭੁਗਤਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਆਤਮ-ਜੋਤ ਨਿਰਮਲ ਹੈ। ਜੋ ਸਰਬ ਗੁਣਾਂ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਪਰ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਜੋਤ ਦੇ ਉਦਾਲੇ, ਹਉਮੈ ਦਾ ਛੌੜ (bulb) ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਉਤੇ ਨੀਵੇਂ ਮਾਇਕੀ ਫਿਆਲਾਂ ਦੀ ਰੰਗਣ ਜਾਂ ਮੈਲ ਚੜ੍ਹਨੀ_ਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਹਉਮੈ ਦੇ ਬਲਬ ਨੂੰ ਜੀਵ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੋਤ ਦੀ ਰੋਨੀ ਤਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਬਲਬ ਦੇ ਮੈਲੇ ਫਿਰ ਵਿਚਰਦੀ ਜੋ ਰੋਨੀ ਬਾਹਰ ਵਲ ਪ੍ਰਕਾ ਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਮੱਧਮ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਲੰਘੇ ਵਿੱਚ ਜਿਉਂ-ਜਿਉਂ ਨੀਵੀਆਂ ਰੁਚੀਆਂ ਦੇ ਫਿਆਲਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਮਨ ਮੈਲਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਿਉਂ-ਤਿਉਂ ਸਾਡੇ ਭ੍ਰਮ-ਭੁਲਾਵੇ ਦਾ ਹਨੇਰਾ ਵਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਲਾਹੀ ਪ੍ਰਕਾ ਅਤੇ ਇਲਾਹੀ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਘਟਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਵ ਦੇ ਮੈਲੇ ਮਨ ਵਿਚੋਂ ਨੀਵੀਆਂ ਰੁਚੀਆਂ ਉਪਜਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਰਮ-ਬੱਧ ਹੋ ਕੇ ਪਾਪ ਕਮਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਜਮਾਂ ਦੇ ਵਸ ਪੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਸਾਡੀ ਭੁਗਤਦੇ ਹਾਂ।

All lower thoughts and actions, and resultant evils are the reflection and attributes of 'Maya'-expressed and projected through our false egoistic conception of 'I', 'Me' and 'Mine'. In this way we submit ourselves to the 'Karmic Law'-'As you sow, so shall you reap', and suffer the consequences of our depraved thoughts and deeds.

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਜਿਉਂ-ਜਿਉਂ ਅਸੀਂ ਮੁੜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਇਲਾਹੀ ਕੇਂਦਰ ਆਤਮਾ ਵੱਲ ਰੁਖ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਰਦੀਆਂ ਹੋਇਆਂ ਉਸ ਜੋਤ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੀ ਯਾਦ ਜਾਂ ਸਿਮਰਨ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਮਨ ਦੀ ਮੈਲ ਲਹਿੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮਨ ਉਤੇ ਅੰਤ੍ਰ-ਆਤਮੇ ਦਾ ਅਕਸ ਜਾਂ ਰੋਨੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾ ਵਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਮਨ-ਤਨ ਵਿੱਚ ਨੀਵੀਆਂ ਰੁਚੀਆਂ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਲਾਹੀ ਗੁਣ ਪ੍ਰਵੇਂ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਇਕੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦਾ ਹਨੇਰਾ ਘਟਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ ਜਮਾਂ ਤੋਂ ਬਚਦੇ ਰਹਾਂਗੇ।

In the degree our thoughts are again purified and spiritualised with the reflection of the Divine Light within ourselves-we become '**channel**' for the outflow and expression of all noble virtues and attributes of Divine Bliss, Love and Grace of God; since all virtues and noble pursuits are the reflections of spirituality and have roots in Divinity.

ਵਾਨਾ ਜਾਂ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਮੂਲ ਕਾਰਨ ਸਾਡਾ ਮਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨੀਵੀਂ ਰੁਚੀ ਵਾਲਾ ਮਨ ਹੀ ਅਸਲੀ ਮੁਹਿੰਮ ਜਾਂ ਕਸੂਰਵਾਰ (culprit) ਹੈ, ਪਰ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਭੀ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਡਾ ਭੁਗਤਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਨ ਦਾ ਸਾਥੀ ਬਣ ਕੇ, ਸਰੀਰ ਮਨ ਦੀ ਵਾਨਾ-ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਨੀਵੀਂ ਮਨ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਭੀ ਕਟ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

The real culprit or offender is the unseen mind, but the body has also to suffer the corporeal punishment-simply because the body was an abetter, accomplice and instrument of the depraved mind in the execution of the sin!

Even if we manage to evade the clutches of the '**Law of the Land**' during our life-time, our ethereal body called '**Jiva**', will nevertheless have to suffer the consequences of our evil thoughts and deeds, which are accurately & permanently recorded and stored in our consciousness-in obeisance of the Eternal All-engulfing, perfect, unfailing '**Law of Karma**' i.e., 'As you sow - so shall you reap'.

ਇੱਥੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਸਪਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਜਮ ਕੋਈ ਸਰੀਰਕ ਹਸਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰੀਰਕ ਹਸਤੀ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰਕ ਜੀਵਨ ਤੇ ਹੀ ਅਸਰ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਮ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਭੀ ਸਾਡੇ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਤੇ ਨਿਬੇੜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਮ ਕੋਈ ਸੂਖਮ ਤੱਤ (Ethereal element) ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਜੀਵ (Ethereal body) ਦਾ ਸੂਖਮ ਦੇ (Ethereal plane) ਵਿੱਚ ਵਾਹ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਜੀਵ ਉਤੇ ਜਮ ਦੇ ਅਸਰ ਨੂੰ ਇਉਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਚੁ

ਮਨ ਮੇਰੇ ਭੂਲੇ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ॥

ਅੰਤਿ ਨਿਬੰਧਾ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਪਹਿ ਲੀਜੈ॥

(ਪੰਨਾ-656)

ਜਿਤੁ ਦਿਨ ਦੇਹ ਬਿਨਸਸੀ ਤਿਤੁ ਵੇਲੈ ਕਹਸਨਿ ਪ੍ਰੇਤੁ॥
 ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਨਿ ਦੂਤ ਜਮ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਨੀ ਭੇਤੁ॥
 ਡਾਡਿ ਖੜੋਤੇ ਖਿਨੈ ਮਾਹਿ ਜਿਨ ਸਿਉ ਲਗਾ ਹੇਤੁ॥
 ਹਥ ਮਰੜੈ ਤਨੁ ਕਪੇ ਸਿਆਹਹੁ ਹੋਆ ਸੇਤੁ॥
 ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮਾ ਸੰਦੜਾ ਖੇਤੁ॥

(ਪੰਨਾ-134)

ਮਨ ਕਹਾ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ॥
 ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਜਮ ਸਿਉ ਪਰੈ ਕਾਮੁ॥

(ਪੰਨਾ-1186)

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਥ ਹੀ ਨਤੁ ਜਾਗੈ॥
 ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਲਾਗੈ॥

(ਪੰਨਾ-870)

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਮ ਤੈ-ਗੁਣੀ ਮਾਇਕੀ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਕਤੀ ਹੈ, ਜੋ
 ਇਲਾਹੀ ਹੁਕਮ ਅਧੀਨ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ, ਕਰਮਾ ਸੰਦੜਾ ਖੇਤੁ ਦੇ ਅਟੱਲ
 ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ –

ਇਸ ਅਦਿਟ ਗੁਪਤ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿੱਚ ਚੁ

ਪੁਲਿਸ

ਬਾਣੇ

ਐ.ਆਈ.ਆਰ. (F.I.R.)

ਗਵਾਹ

ਮਿਸਲ

ਕਚਹਿਰੀ

ਵਕੀਲ

ਜਿਰਹਾ

ਜੱਜ

ਆਦਿ ਕਿਸੇ ਅਮਲੇ-ਫੈਲੇ ਅਤੇ ਬਾਬਤਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਾਰੀ
 ਪੈਰਵੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸਹਿਜ-ਸੁਭਾਇ, ਗੁਪਤੋ-ਗੁਪਤੀ ਸੂਖਮ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ,
 ਆਪ-ਮੁਹਾਰੇ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਗੁਪਤ ਕਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਜਮ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਿਰਂ
 ਤੈ-ਗੁਣੀ ਮਾਇਕੀ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ, ਇਲਾਹੀ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਮੈਂ ਕੀਆ ਸੋ ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਦੇ
 ਅਟੱਲ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਵਰਤ ਰਹੀ ਹੈ।

ਇਸ ਇਲਾਹੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਜਾਂ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਕੋਈ ਉਕਾਈ, ਅਣਗਹਿਲੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਅਭੁੱਲ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਖੇਲ ਅਖਾੜਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਚੋ-ਸਚ ਨੁਕਸਹੀਣ, ਵਿਘਨ-ਹੀਣ ਅਤੇ ਅਭੁੱਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹੀ ਗੁਪਤ ਕਤੀਆਂ ਜਮ੍ਹਤ , ਅਜਗਾਇਲ ਫਰੇਸਤਾ , ਧਰਮਗਾਇ ਆਦਿ ਰੱਬੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਹੀ ਹਨ।

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਨਿਆਵੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ, ਦੇ ਦਾ ਰਾ ਟਰਪਤੀ ਹੀ ਮਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ, ਅਵਤਾਰ, ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਭੀ ਇਸ ਗੁਪਤ ਕਤੀ ਅਥਵਾ ਧਰਮ-ਗਾਇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ, ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ-ਦ੍ਰਿ ਟੀ ਅਥਵਾ ਨਦਰ ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਲੇਖੇ ਛਾੜ ਕੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਬਚੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬ ਰਤੇ ਕਿ ਜੀਵ ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਕੇ, ਅੰਤ੍ਰ-ਆਤਮੇ ਪ ਚਾਤਾਪ ਕਰੇ, ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਗੇ ਇਉਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰੇ ਚੁ

ਜੇਤਾ ਸਮੁੱਦ ਸਾਗਰੁ ਨੀਰਿ ਭਰਿਆ ਤੇਤੇ ਅਉਗੁਣ ਹਮਾਰੇ॥

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਛੁ ਮਿਹਰ ਉਪਾਵਹੁ ਡੁਬਦੇ ਪਬਰ ਤਾਰੇ॥ (ਪੰਨਾ-156)

ਹਾ ਹਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ॥

 (ਪੰਨਾ-675)

ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਵਡਿਆਈ॥ (ਪੰਨਾ-757)

ਊਪਰਿ ਭੁਜਾ ਕਰਿ ਮੈ ਗੁਰ ਪਹਿ ਪੁਕਾਰਿਆ ਤਿਨਿ ਹਉ ਲੀਆ ਉਬਾਰੀ॥

 (ਪੰਨਾ-793)

ਅਬ ਕੀ ਬਾਰ ਬਖਸਿ ਬੰਦੇ ਕਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਉਜਲਿ ਫੇਰਾ॥ (ਪੰਨਾ-1104)

ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰ ਸਰਨੀ ਆਏ ਜਲਤਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ॥ (ਪੰਨਾ-1269)

ਅਸੀ ਖਤੇ ਬਹੁਤੁ ਕਮਾਵਦੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ॥

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਹਉ ਪਾਪੀ ਵਡ ਗੁਨਹਗਾਰੁ॥ (ਪੰ.-1416)

In the astral plane, our ethereal bodies-called 'Jiva' are subject to invisible, all seeing, all engulfing and unfailing 'Karmic Law', and have to suffer the consequences of evil deeds of our depraved mind, through the Invisible Esoteric corrective power called 'Jam' or 'Yam'.

Dispensation of wordly justice can be biased, faulty and inconsistent, but the '**Divine dispensation of Justice**' is accurate and perfect, for which No Judiciary paraphernalia of :-

police
 case file
 witness
 prosecutor
 lawyer
 pleader
 cross-examination
 judge
 court
 jail

are required, as in the case of worldly judiciary. Of course, even in the Astral Plane, '**appeal for mercy**' can be made to the President of the Cosmos, i.e. God, through his Prophets for his magnanimous compassion and Grace, to condone our sins.

The only condition for such Appeal is sincere inner repentance in our heart and soul, and complete and utter surrender of our '**Ego**' at the feet of the Guru-with devotional prayers for pardoning our past sins, and solemn promise to abide by His Will in the future.

ਅਸੀਂ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਬਿਰਤੀ ਵਾਲੇ ਜੀਵ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੀ ਸਮਝ, ਗਿਆਨ, ਨਿ ਚੇ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਤੈ-ਗੁਣੀ ਅਸਥੂਲ ਮਾਇਕੀ ਦਾਇਰੇ ਤਾਈਂ ਸੀਮਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਦ੍ਵਿਟ ਗੁਪਤ ਸੂਖਮ ਮੰਡਲ ਦੀ ਬਾਬਤ ਸਾਡਾ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਨਿ ਚਾ ਸੁਣਿਆ-ਸੁਣਾਇਆ, ਪਿੜ੍ਹਿਆ-ਪਿੜਾਇਆ, ਓਪਰਾ ਜਿਹਾ ਅਤੇ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜੁਗਾਂ-ਜੁਗਾਂ ਤੋਂ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਉਪਦੇਤਾਂ ਤੇ ਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, **ਜਮ** ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਨੇਕਾਂ ਪੱਖਾਂ ਬਾਬਤ ਸਾਡੇ ਫਿਆਲ ਅਤੇ ਨਿਸਚੇ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ, ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਹਾਸੋ-ਹੀਣ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲੀਅਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਢੁਰੇਡੇ ਜਾਂ ਉਲਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

Our thinking and conceptions about various terms of religious dogmas and beliefs, such as-SIN, YAM, HELL, HEAVEN, GOD, GURU, RELIGION etc. are hypothetic or imaginary and different, based on 'hear-say', and are far from or contradictory to the REALITY!

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ **ਜਮਾਂ** ਦੀ ਬਾਬਤ ਭੀ ਸਾਡਾ ਭੁਲੇਖਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਈ ਡਗਾਊਣੀਆਂ ਕਲਾਂ ਵਾਲੇ ਮਨੋ-ਕਲਪਤ ਰਾਖ , ਦੈਤ, ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤੇ ਘੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਾਡਾ ਨਿਸਚਾ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਫਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ

ਲੇਖ ਲਿਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਉਪਰੰਤ ਦਫ਼ਤਰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਇਲਾਹੀ ਹੁਕਮ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਸੁਖਮ ਮੰਡਲ ਦਾ ਹੀ ਖੇਲ ਅਖਾੜਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਹੇਠਾਂ ਕੋਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਅੰਤਰ-ਆਤਮੇ ਹੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸੁਖਮ ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਚੰਗੇ-ਮਾੜੇ ਆਲਾਂ ਜਾਂ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਰੰਗਤ ਸਾਡੇ ਅੰਤਿ ਕਰਨ ਉਤੇ, ਖਿਨ-ਖਿਨ, ਪਲ-ਪਲ ਚੜ੍ਹਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਭਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਲ ਪਾਣੀ ਪਾ ਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਰ੍ਹਾਂ-ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੰਗ-ਬਰੰਗੀਆਂ ਮਿਠੀਆਂ, ਕੌੜੀਆਂ-ਕੁਸੈਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਕਿਣਕੇ ਪਾਈ ਜਾਈਏ, ਤਾਂ ਉਸ ਪਾਣੀ ਦਾ ਘੋਲ (solution) ਬਣਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਰ ਇਕ ਕਿਣਕੇ ਦੇ ਪਾਉਣ ਮਗਰੋਂ ਉਸ ਦੀ ਰੰਗਤ, ਬਦਬੂ, ਖੁਬੂ, ਸੁਆਦ ਆਦਿ (composition) ਖਿਨ-ਖਿਨ ਬਦਲਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਉਸ ਘੋਲ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਭਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਉਸ ਨਵੇਂ ਭਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਪੁਰਾਣਾ ਘੋਲ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਿਰਫ਼ ਭਾਂਡਾ ਹੀ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਨ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਮਨ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਫਿਆਲਾਂ ਜਾਂ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਅਕਸ (reflection) ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਸਾਡੇ ਮਨ ਦੀ ਰੰਗਤ, ਖੁਬੂ, ਬਦਬੂ, ਸੁਆਦ ਆਦਿ ਖਿਨ-ਖਿਨ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਮਨ ਦਾ ਘੋਲ (solution) ਗਾੜਾ (dense) ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਗਾੜੇ ਘੋਲ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲੀ ਹਵਾੜ, ਬਦਬੂ, ਖੁਬੂ ਅਤੇ ਸੁਆਦ ਹੀ ਸਾਡਾ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਜਾਂ ਸੁਭਾਉ ਅਥਵਾ ਆਚਾਰ (character) ਅਖਵਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮਨ ਦਾ ਮਿਲਗੋਭਾ ਘੋਲੂਆਂ (compound solution) ਹੀ ਸਾਡਾ ਅੰਤਿ ਕਰਨ (Sub-consciousness) ਹੈ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਤੇ ਨਤੀਜੇ ਭੋਗਦੇ ਹਾਂ।

ਏਸੇ ਅੰਤਿ ਕਰਨ ਦੀ ਰੰਗਤ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਸਾਡੇ ਪੂਰਬ ਕਰਮ ਜਾਂ ਭਾਗ (fate or destiny) ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਦਿਨੁੰ ਰਾਤਿ ਕਮਾਇਆਂ ਸੋ ਆਇਓ ਮਾਬੈ॥ (ਪੰਨਾ-461)

ਏਸੇ ਪੂਰਬ ਕਰਮ ਜਾਂ ਪੁਰ-ਭਾਗ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਇਲਾਹੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਜੋ ਮੈਕੀਆ ਸੋ ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਨੂੰ ਢੁੱਖ-ਸੁਖ ਭੋਗਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਜਦ ਸਾਡੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਨਵਾਂ ਸਰੀਰ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਉਹੀ ਇਲਾਹੀ ਜੋਤ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣਾ ਅੰਤਿ ਕਰਨ ਪ੍ਰਵੇਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਉਹੀ ਪੁਰਾਣਾ ਪੁੱਠਾ ਚਰਖਾ ਚਲਾਉਣਾ_ਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਆਦਿ ਟ ਆਤਮ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹੀ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ –

1. ਅੰਤਿ ਕਰਨ (consciousness) ਹੀ ਅਦਿ ਟ ਕਚਹਿਰੀ ਹੈ।
2. ਅੰਤਿ ਕਰਨ ਦੇ ਫਿਲੋ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਝਲਕੇ ਜਾਂ **ਮੀਰ ਦੀ ਆਵਾ** ਹੀ ਆਦਿ ਟ ਪੁਲਿਸ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਨੀਵੇਂ ਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਤਾੜਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।
3. ਅੰਤਿ ਕਰਨ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲੀ ਹਵਾਜ਼ ਜਾਂ ਬਦਬੋਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਅਸੀਂ ਚੰਗੇ ਮਾੜੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।
4. ਸਾਡੇ ਕਰਮਾਂ ਉਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਕੀਆ ਸੋ ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਜੇਹਾ ਬੀਜੇ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮਾ ਸੰਦੜਾ ਖੇਤੁ ਦਾ ਇਲਾਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
5. ਇਲਾਹੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਤੀ ਹੀ ਧਰਮ-ਗਾਇ ਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।
6. ਇਹੋ ਇਲਾਹੀ ਕਤੀ ਹੀ ਜਮ ਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਭੁਗਤਾਉਂਦੀ ਹੈ।
7. ਇਹੋ ਇਲਾਹੀ ਕਤੀ ਹੀ ਸਾਡੀ **ਅਪੀਲ** ਅਥਵਾ ਅਰਦਾਸ ਸੁਣਦੀ ਹੈ।
8. ਇਹੋ ਇਲਾਹੀ ਕਤੀ ਹੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਬਖ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਲੇਖੇ ਦੇ ਚੀਰੇ ਦਾ ਨਿਬੇੜਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।
9. ਇਹੋ ਇਲਾਹੀ ਕਤੀ ਹੀ **ਨਦਿਰ ਕਰਮ** ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਤ੍ਰੈ-ਗੁਣਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਚੌਬੇ ਪਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।
10. ਇਹੋ ਇਲਾਹੀ ਕਤੀ ਹੀ **ਨਾਮ ਦਾਨ** ਦੀ ਬਖੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਬਖ ਦੀ ਹੈ।

ਉਪਰਲੀਆਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਸਪਟ ਹੈ ਕਿ **ਜਮ**, **ਅ ਰਾਇਲ-ਫਰਿ ਤਾ**, **ਧਰਮ-ਗਾਇ** ਆਦਿ ਕੋਈ ਦ੍ਰਿਠਾਨ ਹਸਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ **ਦਰਗਾਹ**, **ਨਰਕ-ਸੁਰਗ** ਆਦਿ ਕੋਈ ਸਬੂਲ ਟਾਪੂ ਹਨ।

ਇਕੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ **ਹੁਕਮੀ-ਰੂਪੀ** ਕਤੀ ਹੀ ਸਖਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਅੰਤ੍ਰ-ਆਤਮੇ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਕਰਤੱਵਾਂ, ਚੋਜ਼ ਵਿਡਾਨੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਇਲਾਹੀ ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਉਦਾਹਰਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇਕੋ ਪਾਤ ਹਾ ਦੀ ਖਸੀਅਤ ਜਦ ਚੁ

1. ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਤਾਂ **ਜੱਜ** ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

2. ਜੰਗ ਲੜਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ **ਸਿਪਾਹੀ-ਸਲਾਰ** (General) ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

3. ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਤੀ ਅਖਵਾਉਂਦਾ ਹੈ।

4. ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਲਾਡ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕ ਰੰਗੁ ਹੈ ਆਪੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ॥

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੀ॥

(ਪੰਨਾ-726)

ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਆਪਿ ਰਸੁ ਆਪੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ॥

ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਚੌਲੜਾ ਆਪੇ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ॥

ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ॥

ਆਪੇ ਮਾਛੀ ਮਛੁਲੀ ਆਪੇ ਪਾਣੀ ਜਾਲੁ॥

ਆਪੇ ਜਾਲ ਮਣਕੜਾ ਆਪੇ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲੁ॥

ਆਪੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗੁਲਾ ਸਖੀਏ ਮੇਰਾ ਲਾਲੁ॥

ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣੀ ਦੇਖੁ ਹਮਾਰਾ ਹਾਲੁ॥

ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕੁ ਬੇਨਤੀ ਤੂ ਸਰਵਰੁ ਤੂ ਹੰਸੁ॥

ਕਉਲੁ ਤੂ ਹੈ ਕਵੀਆ ਤੂ ਹੈ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ॥

(ਪੰਨਾ-23)

ਕਤਹੂੰ ਸੁਚੇਤ ਹੁਇਕੈ ਚੇਤਨਾ ਕੋ ਚਾਰ ਕੀਓ

ਕਤਹੂੰ ਅਚਿੰਤ ਹੁਇਕੈ ਸੋਵਤ ਅਚੇਤ ਹੋ॥

ਕਤਹੂੰ ਭਿਖਾਰੀ ਹੁਇਕੈ ਮਾਂਗਤ ਫਿਰਤ ਭੀਖ

ਕਹੂੰ ਮਹਾਂ ਦਾਨ ਹੁਇ ਕੈ ਮਾਂਗਿਓ ਧਨ ਦੇਤ ਹੋ॥

ਕਹੂੰ ਮਹਾਰਾਜਨ ਕੋ ਦੀਜਤ ਅਨੰਤ ਦਾਨ

ਕਹੂੰ ਮਹਾਰਾਜਨ ਤੇ ਛੀਨ ਛਿਤ ਲੇਤ ਹੋ॥

ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ ਕਹੂੰ ਤਾਂ ਸਿਉ ਬਿਪੀਤ

ਕਹੂੰ ਤਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਕਹੂੰ ਸਰਗੁਨ ਸਮੇਤ ਹੋ॥

(ਅ. ਉ.ਪ:-10)

(ਚਲਦਾ.....)

